

Ý định của Đức Chúa Trời đối với Gióp—thiện nhân trở thành Thần-nhân

Đọc Kinh văn: Gióp 1:1, 8; 2:3, 9; 27:5; 31:6; 42:5-6; Gi. 1:14; La. 1:3-4; 8:29

I. Gióp là một thiện nhân, biểu lộ mình trong sự hoàn hảo, chính trực và phẩm hạnh của mình—Gióp 27:5; 31:6; 32:1:

- A. Hoàn hảo liên quan đến người bề trong, còn chính trực liên quan đến người bề ngoài—1:1.
- B. Gióp là một người có phẩm hạnh; phẩm hạnh là toàn bộ sự hoàn hảo và chính trực—2:3, 9; 27:5; 31:6:
  - 1. Với Gióp, phẩm hạnh là toàn bộ sự biểu lộ của những gì ông là.
  - 2. Về tính cách, Gióp hoàn hảo và chính trực; về đạo đức, ông có tiêu chuẩn cao về phẩm hạnh.
- C. Về mặt tích cực, Gióp kính sợ Đức Chúa Trời; còn về mặt tiêu cực, ông xoay khỏi điều ác—1:1:
  - 1. Đức Chúa Trời không tạo dựng con người chỉ để kính sợ Ngài và không làm gì sai; thật ra Đức Chúa Trời tạo dựng con người theo hình ảnh của chính Ngài và theo hình dạng của Ngài để con người có thể biểu lộ Đức Chúa Trời—Sáng. 1:26.
  - 2. Biểu lộ Đức Chúa Trời thì cao hơn kính sợ Đức Chúa Trời và xoay khỏi điều ác.
  - 3. Những gì Gióp đã đạt được trong sự hoàn hảo, chính trực và phẩm hạnh của ông hoàn toàn là hư không; những điều đó không hoàn thành mục đích của Đức Chúa Trời cũng không thể làm thỏa mãn khát vọng của Ngài; vì thế, Ngài đã quan tâm đến Gióp cách yêu thương—Gióp 1:6-8; 2:1-3.
- D. Chỉ Đức Chúa Trời mới biết Gióp có một nhu cầu—ấy là ông không có Đức Chúa Trời bên trong ông; do đó, Đức Chúa Trời muốn Gióp đạt được Ngài để biểu lộ Ngài hầu hoàn thành mục đích của Ngài—42:5-6.

II. Ý định của Đức Chúa Trời là Gióp sẽ trở thành một Thần-nhân, biểu lộ Đức Chúa Trời trong các thuộc tính của Ngài—22:24-25; 38:1-3:

- A. Đức Chúa Trời đem Gióp vào một lĩnh vực khác, lĩnh vực của Đức Chúa Trời, hầu Gióp có thể đạt được Đức Chúa Trời thay vì các thành tựu của ông về sự hoàn hảo, công chính và phẩm hạnh—42:5-6.
- B. Ý định của Đức Chúa Trời là làm cho Gióp trở nên người của Đức Chúa Trời, được đầy dẫy Christ, tức hiện thân của Đức Chúa Trời, để là sự đầy đủ của Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Đức Chúa Trời trong Christ—1 Ti. 6:11; 2 Ti. 3:17.
- C. Đức Chúa Trời dùng việc tước bỏ và thiêu hủy trên Gióp nhằm phá đổ ông để Đức Chúa Trời có nền tảng và phương cách tái xây dựng ông bằng chính Đức Chúa Trời hầu cho ông có thể trở thành một Thần-nhân, giống Đức Chúa Trời trong sự sống và bản chất nhưng không trong Thần cách, để biểu lộ Đức Chúa Trời—Êph. 3:16-21.
- D. Đức Chúa Trời không muốn chúng ta, những tín đồ trong Christ, là thiện nhân; Ngài muốn chúng ta là Thần-nhân—Gi. 1:12-13; La. 8:16:
  - 1. Đức Chúa Trời tạo dựng chúng ta trong hình ảnh của chính Ngài với mục đích biểu lộ Đức Chúa Trời và có quyền thống trị của Ngài để đại diện Ngài—Sáng. 1:26-28.
  - 2. Nếu chỉ là thiện nhân, chúng ta không thể biểu lộ Đức Chúa Trời hay đại diện Ngài.

3. Thân–nhân thì biểu lộ Đức Chúa Trời và đại diện Đức Chúa Trời còn thiện nhân thì không—2 Cô. 3:18.
4. Những Thân–nhân biểu lộ Đức Chúa Trời là người đại diện của Đức Chúa Trời và có uy quyền của Đức Chúa Trời trên mọi sự—Sáng. 1:27-28.

III. Sự nhục hóa của Christ, tức sự hiện thân và biểu lộ của Đức Chúa Trời Tam Nhất, đã sản sinh ra một Thân–nhân—Lu. 1:31-32a; Gi. 1:1, 14, 18, 51:

- A. Phúc âm Lu-ca khái thị về Đấng Thân–nhân đã sống đời sống làm người được đổ đầy sự sống thần thượng là nội dung—1:35; 2:7-16, 34-35, 40, 49, 52.
- B. Trong Christ, Đức Chúa Trời và con người đã trở nên một thực thể, tức Đấng Thân–nhân—1:35; Gi. 1:14; Mat. 1:18, 20-23:
  1. Vì Chúa Jesus được hoài thai bởi thể yếu thần thượng và được sinh ra bởi thể yếu phàm nhân nên Ngài được sinh ra là một Thân–nhân; vì thế, về việc là Thân–nhân, Ngài có hai thể yếu—thể yếu thần thượng và thể yếu phàm nhân—c. 18.
  2. Sự hoài thai của Thánh Linh trong một trinh nữ phàm nhân đã tạo nên sự hòa quyện của bản chất thần thượng với bản chất phàm nhân, sản sinh ra Đấng Thân–nhân, Đấng vừa là Đức Chúa Trời trọn vẹn vừa là con người hoàn hảo—Lu. 1:35.
  3. Là con người hoàn hảo và Đức Chúa Trời trọn vẹn, Đấng Thân–nhân này có bản chất phàm nhân với các mĩ đức của bản chất ấy để chứa đựng Đức Chúa Trời và biểu lộ Ngài cùng với các thuộc tính thần thượng.
- C. Là Thân–nhân, Chúa Jesus đã sống trên đất không bởi sự sống phàm nhân của Ngài nhưng bởi sự sống thần thượng—Gi. 5:18-19, 30; 6:57a:
  1. Khi Chúa Jesus ở trên đất, dù là con người nhưng Ngài đã sống bởi Đức Chúa Trời—c. 57; 5:19, 30; 6:38; 8:28; 7:16-18:
    - a. Chúa Jesus đã sống Đức Chúa Trời và biểu lộ Đức Chúa Trời trong mọi sự; bất cứ điều gì Ngài làm cũng là Đức Chúa Trời làm từ bên trong Ngài và qua Ngài—14:10.
    - b. Chúa Jesus đã sống như một Thân–nhân bởi sự sống của Đức Chúa Trời, không bởi sự sống con người—6:57a.
    - c. Đời sống làm người của Ngài không được sống ra bởi sự sống phàm nhân nhưng bởi sự sống thần thượng—1:4; 11:25; 14:6.
  2. Vì Chúa Jesus luôn sống bằng cách khước từ sự sống phàm nhân của Ngài—bằng cách luôn đặt chính Ngài dưới thập tự giá—nên đời sống làm người của Ngài không biểu lộ nhân tính mà biểu lộ thần tính trong việc các thuộc tính thần thượng trở thành những mĩ đức phàm nhân—Mat. 16:21, 24.
  3. Trọn những ngày ở trên đất, Ngài đã từ chối chính mình và mang thập tự giá để có thể sống Đức Chúa Trời hầu biểu lộ Đức Chúa Trời trong việc các thuộc tính thần thượng của Ngài trở thành những mĩ đức phàm nhân; đây là đời sống của Thân–nhân đầu tiên như một nguyên mẫu—Lu. 1:31-32a; 7:11-16; 10:25-37; 13:10-16; La. 8:3, 29.

IV. Khởi đầu, Kinh Thánh nói về Đấng Thân–nhân; qua sự phục sinh của Ngài, Thân–nhân này đã được tái sản sinh thành nhiều Thân–nhân—La. 1:3-4; 8:29; Hê. 2:10:

- A. Chúa Jesus, Thân–nhân đầu tiên, là nguyên mẫu để sản sinh nhiều Thân–nhân, sự tái sản sinh của Ngài—1 Phi. 2:21.
- B. Đức Chúa Trời đã trở thành con người để tái sản sinh chính Ngài hàng loạt và bởi đó sản sinh một loài mới; loài mới này là loài Thân–nhân—La. 8:3, 29; Hê. 2:10.

- C. Chúa Jesus, tức Đấng Thần-nhân, là hạt lúa mì rơi vào đất để sản sinh nhiều hạt làm sự tái sản sinh của Ngài—Gi. 12:24:
1. Hạt đầu tiên này—Thần-nhân đầu tiên—là nguyên mẫu, và nhiều hạt—nhiều Thần-nhân—được sản sinh bởi một hạt này qua sự chết và sự tái sinh là sự tái sản sinh của Thần-nhân đầu tiên.
  2. Nhiều hạt, tức nhiều Thần-nhân, là sự tái sản sinh của Đức Chúa Trời; một sự tái sản sinh như vậy làm cho Đức Chúa Trời vui vì sự tái sản sinh này của Ngài trông giống như Ngài, phát ngôn giống Ngài và sống giống Ngài—1 Gi. 2:6; 3:2; 4:17b.
- D. Bước thứ nhất để tái sản sinh Đấng Thần-nhân là chúng ta phải được sinh lại bởi Đấng Christ thể linh trong linh chúng ta bằng sự sống và bản chất thần thượng của Ngài—Gi. 3:3, 6.
- E. Để Đấng Thần-nhân được tái sản sinh, chúng ta cần được biến đổi bởi Đấng Christ thể linh trong hồn chúng ta bằng các thuộc tính thần thượng của Ngài để nâng cao, làm mạnh mẽ, làm phong phú, và đổ đầy những mí đức phạm nhân của chúng ta hầu biểu lộ Ngài trong nhân tính của chúng ta—2 Cô. 3:17-18; La. 12:2.
- F. Chúng ta cần thấy rằng chúng ta là những Thần-nhân, được sinh bởi Đức Chúa Trời, sở hữu sự sống và bản chất của Đức Chúa Trời, và thuộc giống loài của Đức Chúa Trời—Gi. 1:12-13:
1. Là con cái của Đức Chúa Trời, được sinh bởi Đức Chúa Trời bằng sự sống thần thượng, chúng ta là những Thần-nhân, những người thần thượng; chúng ta giống Đấng đã sinh ra mình—1 Gi. 3:1; 5:1.
  2. Vì đã được sinh bởi Đức Chúa Trời nên chúng ta có thể nói rằng chúng ta là Đức Chúa Trời trong sự sống và trong bản chất nhưng không trong Thần cách—Gi. 1:12-13; La. 8:16; 2 Phi. 1:4.
  3. Xem mình là những Thần-nhân, biết và nhận thức mình là ai sẽ cách mạng hóa chúng ta trong kinh nghiệm hằng ngày—1 Gi. 2:20; 3:1-2; 5:13, 20.
  4. Chúng ta không chỉ là Cơ Đốc nhân hoặc tín đồ trong Christ; chúng ta là những Thần-nhân, loài Thần-nhân, sự tái sản sinh của Đức Chúa Trời—Gi. 12:24; La. 8:16, 29; Hê. 2:10-11.

V. Đòi sống Thần-nhân của Christ cấu tạo Ngài thành nguyên mẫu hầu Ngài có thể được tái sản sinh trong chúng ta và sống một lần nữa trong chúng ta là những Thần-nhân—Gi. 14:19; Ga. 2:20:

- A. Là sự tái sản sinh của Đấng Thần-nhân, chúng ta cần sống đòi sống của Thần-nhân—Phil. 1:19-21a; 3:10.
- B. Đòi sống làm người của Christ là con người sống Đức Chúa Trời để biểu lộ các thuộc tính của Đức Chúa Trời trong những mí đức phạm nhân; những mí đức phạm nhân của Ngài được đổ đầy, hòa quyện và dầm thấm các thuộc tính thần thượng—Lu. 1:26-35; 7:11-17; 10:25-37; 19:1-10.
- C. Là sự mở rộng, gia tăng, tái sản sinh và tiếp nối của Thần-nhân đầu tiên, chúng ta nên sống cùng loại đòi sống mà Ngài đã sống—1 Gi. 2:6:
  1. Đòi sống Thần-nhân của Chúa đã thiết lập kiểu mẫu cho đòi sống Thần-nhân của chúng ta—chịu đóng đinh để sống hầu cho Đức Chúa Trời có thể được biểu lộ trong nhân tính—Ga. 2:20.
  2. Chúng ta cần từ chối chính mình, được đồng hóa theo sự chết của Christ và tôn đại Ngài bởi sự cung ứng dồi dào của Linh Ngài—Mat. 16:24; Phil. 3:10; 1:19-21a.
  3. Chúng ta phải khước từ sự tự trau dồi và lên án việc xây dựng con người thiên nhiên; chúng ta cần nhận thức rằng về thể yếu, những mí đức Cơ Đốc có liên

quan đến sự sống thần thượng, bản chất thần thượng và chính Đức Chúa Trời—Ga. 5:22-23.

4. Đấng đã sống đời sống của một Thần-nhân bây giờ là Linh đang sống trong chúng ta và qua chúng ta; chúng ta không nên để cho bất cứ điều gì khác hơn Đấng này đổ đầy chúng ta và chiếm hữu chúng ta—2 Cô. 3:17; 13:5; Êph. 3:16-19.
- D. Christ trong Phi-líp 1:21a là Đấng Thần-nhân trong Phi-líp 2:5-8; do đó, sống Christ là sống Đấng Thần-nhân bởi sự cung ứng dồi dào của Linh Jesus Christ—1:19.
- E. Khi mở chính mình ra cho Chúa, yêu Ngài và khao khát được kết hiệp với Ngài như một, chúng ta được Ngài đổ đầy và sở hữu, sống ra vinh hiển của thần tính và những mỹ đức của nhân tính—1 Cô. 2:9; 6:17; Phil. 4:4-9.